било на явѣ. Ив. 338. 6) при принуждение вм. айде, хайде: Кат ще молим, ай да идемо да го видемо. Ив. 335. първа вечит: ай да го земимо. М. 17. ай да му речеш братут ти. М. 138.

ай ~~пр~~ баши фраз. в' началото на мѣсеца. като дойде ай баши земи си парите.

айванат (чт) добитък, жива стока — хайванат.

Айванин (чт) скот, животно, добитък, говедо. — хайванин.

Айванче (ср) добиче. § магаре. — Хайванче. Айва — ойва. ейва

айвер (чт) икра. — хайвер

айверлия (та), който има хайвер, икра зарни [illegible], раки. —

Айгър (чт) неподвит, нескопен кон; пастух, бедух. вж. Хергеле. — хайгър.

айгър тозу, много дребен прах от въглища, мангал що напада в' ковачниците и казандрийски дюгени.

Айгърица (та) 1) кобила като кон, като айгър. 2) жена която ходи като мъж.

Айгъря (та) врѣва, гюрюлтия, драбало; скачаница,ританица: дигнали айгърята иди вик иди чудо. дигнали айгарята гонят на като айгъри. от хайгър

айде мжд. 1) при покана айде кони да си разиграме. М. 122. айде дайдеме, цвѣте да береме. — ~~ай~~де, 2) при закана, айде де видѣ щем, доще му врѣмето, като турското: хош инди. 3) при пъдене, махай се, вън от тук. айде, да ти видя гърба. — хайде, хайде да.

Айдима и аядима. вж. Алтар.

Айдук (чт) 1) крадец, вълхва; разбойник. 2) юнак, въстаник. — хайдутин, арамия

Айдутка (та) жена айдук: За пенка за айдутката за айдушката дъщеря. и тс.

айдутлук (чт), айдуство, разбойничество, занимаване с' кражби — арамийство.

айдутский, рѣдко употрѣбявано, като айдутско бериво, мѣстност дѣто се берят айдутите.

Айдучкий и — шкий, а, о, и — (чт) на айдук. при бегли шкитѣ даяни, на хайдушката поляна; на айдушкото кладенче. идс. — айдушки нар. като айдутин: Кога прѣз гора минуваш айдушки да не поглеждаш. — айдушко хоро, което обикновено играят айдуците; хоро скокливо, играе се засилено: казва се мѣстно и арнаутско, касапско и ескийско или старозагорско.

айка (та) вж. хайка, подвикване на лов, викане на лов в' гората за да изпъдят дивяч.

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ

69